

Мойсієнко Анатолій Кирилович

Біографія

"Анатолій Мойсієнко – поет не зі самоспонування до творчості, не з нав'язливого самопримусу бути поетом, а від природи своєї, а за станом душі... за манерою письма – образний, метафоричний." (Євген Гуцало)

"Поезія Анатолія Мойсієнка відкриває унікальні можливості пізнання естетичної, зображальної, змістової, звукової цілісності поетичного твору". (Микола Жулинський)

Анатолій Кирилович Мойсієнко народився 9 липня 1948 року в селі Бурівка Городнянського району на Чернігівщині. Батьки — Марія Іванівна та Кирило Іванович — були сільськими трудівниками. Віршував Анатолій із дитинства. Закінчивши Бурівську восьмирічку, три роки навчався в Тупичівській середній школі, де вчителював Григорій Кузьмович Лопухівський, який цікавився писаннями юного автора. Одну з порад учителя Анатолій запам'ятав назавжди: "Треба писати так, як ще ніхто не писав". Оригінальність самовираження відзначали й керівники літературної студії в Ніжинському педінституті імені Миколи Гоголя, де Анатолій Мойсієнко навчався на філологічному факультеті. Райські місця Чернігівщини, на яких сьогодні розташований державний заповідник "Замглай", з раннього дитинства формували й вигранювали поетичну душу вразливої дитини. З юних літ Анатолій дуже багато читав, а вірші виявились його способом розуміння світу. Уже ставши знаним в Україні поетом і науковцем, в інтерв'ю для польського видання "Наше слово" Анатолій Кирилович сказав: "Для мене вся поезія, можна сказати, — нещоденна. Звісно, йдеться про справжню поезію, яка нічого не має спільного з недолугим віршописанням. Отже, віршувати я почав ще в школі, з молодших класів, трохи згодом друкувався в місцевій газеті... Я завжди відчував себе поетом. Зрештою, і сьогодні відчуваю себе більше поетом, аніж професором". Закінчивши з відзнакою педінститут, упродовж року Анатолій Кирилович працював учителем української мови і літератури в Криму. Потім була служба у війську на Кольському півострові. Після демобілізації Анатолій Мойсієнко працював журналістом Ріпкинської районної газети на Чернігівщині, викладачем у рідному педагогічному інституті в Ніжині, завідувачем відділу поезії у видавництві "Молодь". Відчувши смак самостійних мовознавчих досліджень, почав серйозно займатися науковою діяльністю. Зараз Анатолій Кирилович Мойсієнко — доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри сучасної української мови Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, автор багатьох вагомих наукових праць.

Анатолій Кирилович видав поетичні збірки "Приемлю" (1986), "Сонети і верлібри" (1996), "Шахопоезія" (1997), "Сім струн" (1998), "Віче мечів" (1999), "Нові поезії" (2000), "Спалені камені" (2003), "Вибране" (2006), "Мене любов'ю засвітили скрипки" (2006), "З чернігівських садів: нові сонети і верлібри" (2008).

Серед сучасних українських поетів Анатолій Мойсієнко є чи не єдиним визнаним

майстром віршів-паліндромів, тобто таких поезій, у яких рядки читаються однаково як зліва направо, так і справа наліво. Наприклад, "Жарт — суму страж" чи "Козаку у казок".

Паліндромом стала навіть назва однієї з поетичних збірок Анатолія Мойсієнка — "Віче мечів". Паліндромні вірші можуть набирати вигляд візуальної (зорової) поезії, яка була дуже популярною ще в давній українській літературі, що охоплювала період від найдавніших часів до кінця XVIII століття. Проте придумати один-єдиний паліндромний рядок чи навіть три рядки, звісно, набагато легше, ніж цілу поезію, адже її окремі рядки мусять спільно витворювати певний смисл, змістовну конструкцію. Такі вірші засвідчують оригінальний талант автора:

А та хата —
Хата на канатах;
І таланило, коли на латі
Будь-де летите.
Ледь дуб
У гіллі — гу!
У гудінні — дугу
Аугує у гуд.
У ву-Хах:
У-гу!
Хата — шум у шатах.
Хата — гопака по гатах.
Хата — чумакам у чатах.
Хата — пракут у Карпатах.

Анатолій Мойсієнко — тонкий лірик, прекрасний пейзажист, який завжди змальовує природу одухотвореною, бодай частково олюдненою, власне, живою істотою:

Трава траві легенько гладить гриву.
Громи далеко, аж ген-ген з узвищ,
Озвались буркітливо, ніби в вірш
Спроквола й довго добирають риму.

Твори Анатолія Мойсієнка перекладено німецькою, англійською, російською, білоруською, польською, угорською, румунською мовами. Митець і сам перекладає з німецької та слов'янських мов. Анатолій Кирилович — уважний і сумлінний упорядник двотомної антології "Золотий гомін: українська поезія світу", що виходила друком двічі у 1991 та 1997 роках, антології поезії України різними мовами "На нашій, на своїй землі" в трьох книгах (також — два видання: у 1995 та 1996 роках). Анатолій Мойсієнко — один із засновників гурту поетів-паліндромістів "Геракліт" (1991 рік). За творчі здобутки Анатолій Кирилович Мойсієнко став лауреатом літературних премій імені Бориса Нечерди (2000 р.), "Благовіст" (2001 р.), імені Івана Кошелівця (2004 р.).

За матеріалами: Слоньовська О. В. Українська література: підручник для 8 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Київ, "Літера ЛТД", 2016 р., стор. 114 — 116.